

ELS ESTRETS DE L'EBRÓN

Harmonia, equilibri, elegància, frescor de riu, dolors de tardor...
L'essència d'aquest sender.
COMARCA. RACÓ D'ADEMUZ

FITXA TÈCNICA

DATA EXCURSIÓ:
Diumenge 25 Octubre 2009

HORA D'EIXIDA:
8 del matí hores
Mercat l'Eliana

TRANSPORT:
Plaques limitades (40)

DIFICULTAT **
Pista, sender. (travessia)

DURACIÓ i DISTÀNCIA:
5/5'30 hores, 14 km. aproximadament.

TERRENY I VEGETACIÓ:
Roques calcarea, pins, xops, alzina, sabina,
carrasca, ginebre, om pomer.

FAUNA:
Conill, aguila culebrera, corb, poec senglar,
rabosot, teixo.

COL-LABORADOR TREBALL DE CAMP, TEXT i
DIBUIX:
Josep Fornas Matali

DISSENY I PUBLICACIÓ:
Àngel Fernández

EQUIP NECESSARI:
Motxilla, barret, botes de muntanya, i sandalies
d'aigua, queviures, cantimplora, impermeable
roba d'abric.

IMPORTANT: Es aconsellable portar sempre una xicoteta
farmaciola individual, barretes energètiques, fruits secs
o xocolate.

ITINERARI. L'Eliana – El Tormón (Terol) –
Salt d'Aigua Calicanto – Mirador de l'Ebrón – Pont
de la Fonseca – Riu Ebrón – Estrets del Cañamar
– La Sabina - Área d'Èsplai Pozo de las Ollas –
Mirador – Picifactoria – Manantiales – Los Chorros
– El Cuervo – Safareig – Cuesta del Rato –
Castellfabib – L'Eliana.

NOTA : Despres de celebrar el 9 d'Octubre hui 25,
eixirem de l'Eliana per tornar a fer la ruta dels
Estrets del Ebrón feta pel nostre club el any 2004,
i en el 2006, és repetis a petició del socis, ja que
la seua bellesa és extraordinària, te la novetat de
una variant en el seu recorregut, aquesta ruta es
tot un luxe de la natura.

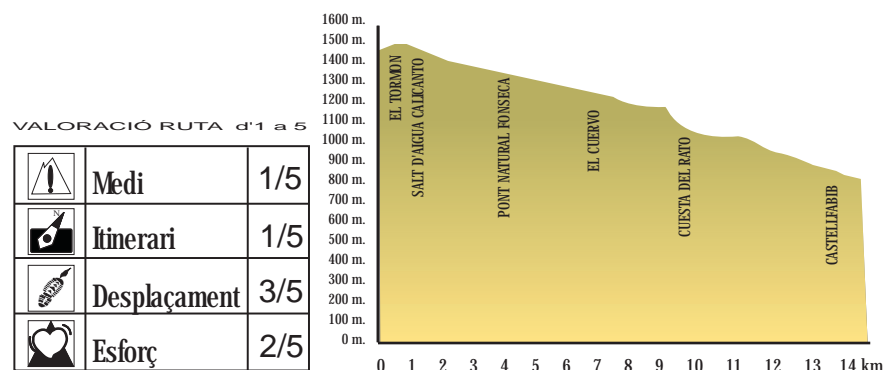
LA RUTA :

El Tormón població aragonesa de Terol, situada al costat de les verdes vores del riu Ebrón o Castiel és el principi de la ruta de hui, esmorzarem en ell i a continuació mamprendrem la nostra ruta a peu. Tot just a la eixida del poble una senda ens baixa al riu ombreig per un espés bosc de ribera, ací descobrirem un deliciós i humit racó esguait per les gotes d'aigua que es desprenen d'una bella trencada crida CALICANTO, este espectacular estret (el primer) comença tot just a la eixida de la trencada, a ser inaccessible haurem de vorejar-lo pujant al tossal, des d'ell, al mirador de l'Ebrón , (5') des d'on a vista de pardal contemplarem l'immens treball de l'aigua fet durant segles per a obrir-se pas, creant un congost d'inusual bellesa.

Senda abaix, pel bosc, anirem a la trobada d'una altra delícia de la natura, el pont natural de FONSECA passarem per ell i gaudirem d'unes vistes impressionants sobre el riu d'aigües tumultuoses. La senda ens porta al llit del riu el qual, haurem de travessar en diverses ocasions, altres passarem per

xicotets pontest de fusta, fins a endinsar-nos en l'interior del congost (el segon) on les escarpades parets rocoses es miren en les lamines d'aigua del riu entre trencades i tolls, passarem caminant a arran d'aigua, este pas el salvarem gràcies a unes passarel·les de metal·liques.

Travessant una vegada i una altra arribarem a una àrea recreativa, Pozo de las Ollas, un agradable racó ple d'arbres al costat del riu, lloc idoni per a menjar: (a dos hores del final de ruta) Riu abaix passarem per una picifactoria, per manantiales i pel poble del Cuervo, vorejarem La Cuesta del Rato i seguirem acompanyats pel murmurí d'una xicoteta i agradable séquia entapissada de verda herba a la nostra esquerra, mentre el riu ens acompanya fins a CASTIELFABIB per la dreta travessant una immensa chopera.

LA CELEBRACIÓ DEL 9 D'OCTUBRE

Después de cin mesos de setge, el 28 de setembre de 1238, vespra de Sant Miquel, el rei de València, Zayyan ibn Mardenix, va rendir la ciutat de Balansiya a Jaume I amb la condició de desposar de 5 dies perquè tothom isquera lliurement amb tots els bens que pogueren porta. Diu la tradició que Zayyan va ser l'últim en abandonar la població el 8 d'octubre i que l'endemà, Sant Donis, el rei Jaume I i el seu seguisi haurien fet l'entrada solemne a la ciutat, on el nou bisbe de València va consagrar la mesquita major com a catedral i va celebrar la primera missa d'agraïment, Malgrat que la conquesta no havia finalitzat, pos mesos després Jaume I donaria els Fura de València a la ciutat, que proclamaven la fundació del nou Regne de València.

EL TORMÒN.

Població rodejada pels estrets del riu Ebron, pertany a Aragó, esta situada en la Serra d'Albarrasí, província de Terol, en l'actualitat compta amb una població de 24 habitants. Esta a una altitud d' 1.490m. En el seu entorn hi ha troballes des de l'època neolítica fins a l'Edat del Ferro. Posseix un conjunt d'art llevantí en l'abric del Barranco de les Olivanas, ruïnes del castell, Església dedicada a la Natividad de l'any 1,462, Ermita de Sant Cristòfol del segle XII, Celebren l'Asunción de la Verge i Sant Roc en el mes d'agost. Segons la llegenda el nom del riu Ebron li va ser donat després d'una llarga sequera que va assolir el país, durant la qual, el riu Ebre arriba a assecar-se però l'Ebron no. Este riu és afluent del Túria.

EL RACÓ d'ADEMUZ.

És una de les comarques mes interessants, de la província de València sent una illa rodejada per Aragó i Castella La Manxa. Ademuz, des del primer moment de la conquesta per Jaume I mai no deixa de pertànyer al Regne de València, excepte 20 mesos en el segle XIX. Açò, d'una forma testimonial ho afirmen els seus habitants quan canten així una de les seues jotes. "No som aragonesos, ni tampoc castellans, estem entre mollons, però som valencians, Valencianeta de l'ànima, dóna'm del teu pit un ram que encara que no sóc de València, sóc del Regne Valencià. La Comarca esta composta per 7 pobles. Cases Baixes, Cases Altes, Ademuz amb 3 aldees Val de la Savina, Mas de l'Olmo, i Sesga. La Pobla de Sant Miquel, Torrebaja amb una aldea, Vallanca amb l'aldea de Negron i Castielfabib amb 5 aldees, Els Santos, Arroyo Cerezo, Cuesta del Rato, Mas dels Muts i mas de Jacinto.

CASTIELFABIB.

Escolano digué " Los historiadores nuestros le hacen tan antiguo, que por el nombre de Castiel Favi sacan que se dieron en tiempos de romanos; y es lo mismo que decir Castillo de Fabio (Flavi)".

Ésta es una població de carrers empinats enclavats en la falda de la Muntanya Fabio, a mes de 1.000 mrtres d'altitud sota un gran penyal. Allí va haver-hi un castell que primer va ser romà i després àrab, té una Església fortalesa dedicada a La nostra Señora dels Angels del segle XII. Es manté el costum medieval dels voltejos humans i tots els diumenges de Resurrecció diversos mossos pugen al campanar, se subjecten a la campana anomenada Guillemeta i l'acompanen en les seues voltes. Quant a la gastronomia donada la seua elevada altitud, la cuina és robusta, basada en productes propis, carns de corder i porcí, plats típics com la farinetes de dacsca i blat, potatge, arros empedrat, olla i embotits fan les delícies del paladar. La Marquesa de Castielfabib que se li va morir la filla cantava una cobla que deia així.

FONTS CLARES, FONTS CLARES, CORB NEGRE PER A MI PERQUÈ UNA FILLA QUE TÈNIA EN EL CUERVO LA VAIG PERDRE.

Hora d'eixida i posta del sol

Eixida a les 7:23, Posta a les 19:08

Llunes: Creixent el 26 de Setembre, Plena el 4 de Octubre, Vella l'11,

Nova el 18, Creixent el 26.

així ho diu el refranyer:

Per l'Octubre, fuig de l'ombra i busca el sol.

LES TEUES ESCOMBRARIES, IA PODER SER LA QUE TROBES, DEPOSITA-LA A LA POBLACIÓ MÉS PROPERA

INFORMACIÓ I RESERVA: TELÈFON 660 06 17 81 - clubmuntanyaleliana@hotmail.com

TROBAREU MÉS INFORMACIÓ EN LA NOSTRA PÀGINA WEB:

www.leliana.es/clubmuntanya